

عنوان مقاله:

ارزیابی بوروکراتیک و رتبه بندی تامل مشارکت در بهبود کیفیت و اعتبارسنجی در نظام آموزش مهندسی در ایران

محل انتشار:

فصلنامه آموزش مهندسی ایران، دوره 14، شماره 54 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

عباس بازرگان - استاد دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی دانشگاه تهران تهران ایران

خلاصه مقاله:

تحولات روزافزون در سطح ملی، منطقه ای و جهانی ارزیابی و بهبود مستمر کیفیت آموزش عالی را به طور عام و آموزش مهندسی را به طور خاص ضروری کرده است این امر، به ویژه با توجه به مسائل توسعه پایدار، منابع انرژی و آب محیط زیست فناوریهایی نوین و مسائل دیگر اجتناب ناپذیر شده است از این رو نیازهای آینده به قابلیت‌های مهندسی و مهارت‌های لازم برای یادگیری مداوم مهندسان باعث شده است که کیفیت آموزش مهندسی بیش از پیش به عنوان دغدغه ای اساسی مدنظر قرار گیرد در این خصوص، در اغلب کشورهای صنعتی و نیمه صنعتی در زمینه ارزیابی و اعتبارسنجی آموزش مهندسی گام‌های موثری برداشته شده و ساختار سازی به عمل آمده است تجربه های ملی و بین المللی در ارزیابی آموزش عالی نشان می دهد که ارزیابی درونی و ارزیابی برونی متداولترین رویکردهای سنجش و ارتقای کیفیت در آموزش عالی است اما در کشورهای در حال توسعه اگر امکان مشارکت اعضای هیئت علمی در فرایند ارزیابی فراهم نشود عمل ارزیابی صرفاً اقدامی اداری بوروکراتیک جلوه گر می شود و تاثیر آن بر بهبود کیفیت ناچیز خواهد بود باتوجه به مطالب یاد شده در این مقاله ابتدا به شیوه های مرسوم ارزیابی و اعتبارسنجی آموزش مهندسی اشاره و سپس بر ارزیابی برونی تاکید شده است پس از آن درباره تدوین عوامل مورد ارزیابی، ملاکها و نشانگرها و الزامات قضاوت درباره کیفیت بحث شده و بر ضرورت مشارکت اعضای هیئت علمی در فرایند قضاوت تاکید و سرانجام پیشنهادهایی برای ارزیابی کیفیت آموزش مهندسی در ایران ارائه شده است

کلمات کلیدی:

آموزش مهندسی، ارزیابی مشارکتی، اعتبارسنجی، رتبه بندی، کیفیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/405997>

